

(2001/C 235 E/277)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0671/01**esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE-DE) komissiolle**

(26. helmikuuta 2001)

Aihe: Kalastuslupamaksut EU:n kansainvälisissä kalastussopimuksissa

1. Onko komissio tietoinen, että EU:n kalastuslaivasto tukee EU:n kehitysyhteistyöpolitiikkaa maksamalla kalastuslupamaksuja EU:n kehitysmaiden kanssa solmimien kalastussopimusten puitteissa ja ottaako se huomioon kyseisen tuen, kun se määrittää maksut, joita näihin sopimukseen osallistuvan EU:n kalastuslaivaston pitää tämän takia suorittaa?
2. Onko komissio tietoinen, että tukea kehitysyhteistyölle ja köyhyden vähentämiselle ei anneta, tai ei ainakaan samassa määrin, niin sanotuissa pohjoisen sopimuksissa, ja samaan aikaan kalastuslupamaksuja ei ole tai ne ovat näissä sopimuksissa pienempiä etelän sopimusten maksuihin verrattuna? Minkä arvion komissio tekee tästä?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(26. maaliskuuta 2001)

1. Komissio on tietoinen siitä, että yhteisön maksaman tuen lisäksi asianomaiset rannikkovaltiot saavat tuloja myös laivanvarustajien kalastussopimusten mukaisesti maksamista kalastuslupamaksuista. Näin ollen komissio ottaa huomioon nämä kaksi rahoitustekijää neuvotellessaan umpeutuvien kalastussopimusten pöytäkirjojen uusimisesta.

Sen kysymyksen osalta, ovatko laivanvarustajien kalastuslupamaksut kehitysmaihin kuuluvien rantavaltioiden kehittämiseen myönnettäviä tukia, komissio muistuttaa, että vaikka voimassa olevissa sopimuksissa ei ole määräystä siitä, että nämä tulot – toisin kuin entistä suurempi osa yhteisön talousarviosta nykyisin maksettavista tuista (kohdennetut toimet) – on käytettävä kumppanuusmaan kalastusalan erityistoiimiin, kyseiset tulot ovat Yhdistyneiden Kansakuntien merioikeusyleissopimuksen 62 artiklan 4 kohdan määräysten mukaisia tuloja; näiden määräysten mukaan rannikkovaltiot voivat myöntää lupia kalastajille tai kalastusaluksille ja -laitteille, mukaan luettuina maksut ja muut korvausmuodot, jotka kehitysmaihin kuuluvien rantavaltioiden osalta voivat koostua kalastuselinkeinoja koskevaan rahoitukseen ja tekniseen laitteistoon liittyvistä korvauksista.

2. Komissio on tietoinen myös niin sanottuihin ”pohjoisen” ja ”etelän” sopimukseen sisältyvästä erilaisesta kohtelusta. Komissio katsoo, että pohjoisen ja etelän yhteistyökumppanit poikkeavat toisistaan ratkaisevasti sekä tarpeidensa että kehitystasonsa osalta. Komission on tämän vuoksi mukautettava niitä kahden- tai monenvälisiä suhteitaan sääteleviä välineitä, jotka sitovat sen tiettyihin rantavaltioihin, ottamalla huomioon asiaan liittyvät eroavuudet ja haasteet. Tässä arvioinnissa yhteisö ei ole koskaan tuonut esiin tarvetta pyrkiä vähentämään yhteisön ”pohjoisten” yhteistyökumppanien köyhyyttä kalastussopimusten avulla. Sen sijaan se pyrkii toteuttamaan tällaisia toimia tiettyjen ”eteläisten” yhteistyökumppanien suhteen.

Komissio on todennut parlamentin jäsenen mainitseman kahtiajaon yhteistä kalastuspolitiikkaa koskevassa vihreässä kirjassaan ja ehdottaa tämän vuoksi ulkopolitiikkansa muuttamista.

(2001/C 235 E/278)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0672/01**esittäjä(t): Astrid Thors (ELDR) komissiolle**

(26. helmikuuta 2001)

Aihe: Merimetsoparvien aiheuttamien ongelmien ratkaiseminen

Merimetsoparvista (*Phalacrocorax carbo*) on monin paikoin Itämerellä tullut todellinen vitsaus, joka tekee muiden lajien oleskelun samoilla paikoilla mahdottomaksi. Siellä missä parvet liikkuvat, myös kasvillisuus

kuolee usein. Tästä huolimatta parvien vastaisia toimenpiteitä ei ole sallittu esimerkiksi Suomessa, vaan jotkut tahot ja viranomaiset ovat väittäneet, että eläin on suojeltu EU-direktiivillä.

Mikä käsitys Euroopan komissiolla on: mitkä toimenpiteet ovat sallittuja, ja miten on toimittava merimetsojen aiheuttamien vahinkojen vähentämiseksi?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(3. huhtikuuta 2001)

Merimetso on luonnonvarainen lintulaji ja kuuluu näin ollen luonnonvaraisten lintujen suojelusta 2. huhtikuuta 1979 annetun neuvoston direktiivin 79/409/ETY⁽¹⁾ (nk. lintudirektiivin) soveltamisalaan. Laji poistettiin direktiivin liitteessä I olevasta erityistoimin suojeltavien lajien luettelosta vuonna 1997, sillä sen suojelun ei enää katsottu olevan epäsuotuisalla tasolla.

Koska merimetso ei sisälly lintudirektiivin metsästettävien lajien luetteloon (liitteessä II olevat kohdat 1 ja 2), jäsenvaltioiden on suojeltava sitä kuten muitakin luonnonvaraisia lajeja ja estettävä esimerkiksi sen tahallinen tappaminen ja vangitseminen, sen pesien ja munien tuhoaminen ja vahingoittaminen ja sen tahallinen häiritseminen erityisesti pesimäaikaan.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin poiketa mainituista tiukoista suojelusäännöksistä kalavesille ja vesistöille koituvan vakavan vahingon estämiseksi ja kasviston ja eläimistön suojelemiseksi, jollei muuta tyydyttävää ratkaisua ole.

Poikkeus edellyttää kuitenkin tieteellisiä tietoja siitä, että vakava vahinko on tapahtumassa. Ruotsissa tehdyt tutkimukset ja Suomen toimittamat tiedot eivät kuitenkaan osoita, että vaikutukset olisivat pääosin kielteisiä.

Komissiolle on ilmoitettu merimetsojen pesiin kohdistuvista tihutöistä joillakin alueilla. Koska kalavesiin ja muuhun luonnonvaraiseen eläimistöön kohdistuvista vahingoista ei ole riittävää näyttöä, merimetsojen pesien vahingoittamista on pidettävä lintudirektiivin säännösten vastaisena.

⁽¹⁾ EYVL C 103, 25.4.1979.

(2001/C 235 E/279)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0679/01

esittäjä(t): Bart Staes (Verts/ALE) komissiolle

(8. maaliskuuta 2001)

Aihe: Veneton kielen tunnustaminen Euroopan tasolla

Veneton kielen olemassaolo tunnustetaan useissa tärkeissä kielitieteellisissä julkaisuissa, kuten Unescon Red Book of Endangered Languages (professori Tapani Salminen, Helsingin yliopisto) ja The Ethnologue: Languages of the World, 13. laitos (Summer Institute of Linguistics, Dallas, Texas, Yhdysvallat).

Eräs veneton variantti on viikon ajan vuodessa virallinen kieli Serafina Correassa (Rio Grande do Sol, Brasilia) Brasiliassa asuvien ja tätä kieltä yhä puhuvien satojen tuhansien venetolaisten maahanmuuttajien kunniaksi.

Italian tilastokeskuksen ISTATin vuonna 1998 tekemän selvityksen mukaan 52 prosenttia Veneton asukkaista puhuu mieluummin veneton kieltä kuin italiaa henkilökohtaisissa suhteissaan, virastoissa ja työpaikalla.